

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 10.11.201 tehdyn päätöksen (IA nro 31-2021), jolla kantajan nimi jätetään ottamatta ylennettyjen virkamiesten vuoden 2021 luetteloon ja jonka nimittävä viranomainen on vahvistanut 8.6.2022 tekemällään päätöksellä nro R/72/22 vastauksena kantajan 5.2.2021 tekemään valitukseen
- velvoittamaan korvaamaan kantajalle aiheutuneen vahingon ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut SEUT 268 artiklan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen ja vuoden 2021 riitautetun ylennysmenettelyn sääntöjenvastaisuuteen: henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisistä täytäntöönpanosäännöksistä tehdyn päätöksen C (2013) 8968 rikkominen; henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklan valossa, rikkominen ja ansioiden tosiasiallisen vertailun puuttuminen.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen sovellettaessa henkilöstösääntöjen 45 artiklassa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklan valossa, säädettyjä ylennyskriteereitä.

Kanne 9.6.2022 – Bindl v. komissio

(Asia T-354/22)

(2022/C 294/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Thomas Bindl (München, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Herbrich)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan nettisivun ”<https://futureu.europa.eu>” saataville asettamisella 30.3.2022 ja 8.6.2022 sekä tapahtuman ”GoGreen” ilmoittamisella 30.3.2022 asetuksen (EU) 2018/1725 V luvun vastaisesti tekemät kantajan henkilötietojen siirrot vastaanottajalle, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, koska kantajan tietosuojan taso ei ole riittävä
- toteamaan, että vastaaja on lainvastaisesti jättänyt ryhtymättä toimiin, kun kantaja on 1.4.2022 pyytänyt tietoja siitä, kuinka vastaaja käsittelee hänen henkilötietojaan, sekä asetuksen (EU) 2018/1725 48 artiklan mukaisista asianmukaisista suojatoimenpiteistä, kun tietoja on siirretty vastaanottajalle, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan 1 200,00 euron suuruisen vahingon korkoineen, joiden määrä on perusrahoitusoperaatioita koskeva Euroopan keskuspankin viitekorko lisättynä kahdella prosenttiyksiköllä, tuomion julkaisemispäivästä alkaen; vahinko on aiheutunut kantajalle asetuksen (EU) 2018/1725 virheellisestä soveltamisesta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraavaan viiteen perusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: Asetuksen (EU) 2018/1725 (1) 46 artiklan 1 kohdan ja 48 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen

- vastaaja on asettamalla saataville nettisivun ”<https://futureu.europa.eu>” siirtänyt kantajan henkilötietoja vastaanottajalle, jonka kotipaikka on USA:ssa. USA on kolmas valtio, jota varten komissio ei ole antanut tietosuojan riittävyttä koskevaa päätöstä.
- Asetuksen (EU) 2018/1725 48 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vakiosopimuslausekkeiden perusteella tapahtunut kantajan henkilötietojen siirto vastaanottajalle, jonka kotipaikka on USA:ssa, ei anna ilman teknisiä ja organisatorisia lisäsuojatoimenpiteitä tarkoituksenmukaista taetta asianmukaisesta suojan tasosta USA:ssa.

2) Toinen kanneperuste: Perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukaisia kantajan perusoikeuksia on loukattu

- perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukaisten kantajan perusoikeuksien rajoituksia, jotka johtuvat siitä, että Yhdysvaltojen viranomaiset saavat Yhdysvaltojen lainsäädännön mukaan hankkia ja käyttää unionista USA:han siirrettäviä tietoja, ei ole säädely sillä tavalla, että täytettäisiin vaatimukset, jotka vastaavat unionin oikeudessa perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti voimassa olevia vaatimuksia.
- 50 U.S. Code § 1881a (Section 702 FISA) tai Executive Order 12333 eivät takaa unionin kansalaisille mahdollisuuksia tai oikeuksia vastustaa henkilötietojen käyttöä tai vedota tehokkaasti asetuksen E(U) 2018/1725 mukaisiin oikeuksiin.
- Asetuksen (EU) 2018/1725 17 artiklan 1 ja 2 kohdan mukainen kantajan oikeus saada pääsy tietoihin on edellytys perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukaisten kantajan perusoikeuksien käytölle. Vastaaja vie kantajalta, koska se ei ryhdy toimiin tietojensaantipyynnön johdosta, mahdollisuuden käyttää perusoikeuksin suojattua asemaa.

3) Kolmas kanneperuste: Perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisia kantajan perusoikeuksia on loukattu

- Yhdysvaltojen lainsäädännössä ei säädetä mahdollisuudesta oikeudelliseen oikeussuojaan sitä vastaan, että Yhdysvaltojen turvallisuusviranomaisilla ja uutispalveluilla on pääsy unionin kansalaisten henkilötietoihin.
- Sekä 50 U.S. Code § 1881a:n (Section 702 FISA) että Executive Order 12333:n säännöksiin nojautuvien Yhdysvaltojen turvallisuusviranomaisen ja uutispalvelujen tarkkailuohjelmien – esim. PRISM ja UPSTREAM – osalta Presidential Policy Directive 28 tai Executive Order 12333 eivät anna asianomaisille henkilöille oikeuksia, joihin voitaisiin vedota Yhdysvaltojen viranomaisia vastaan tuomioistuimissa.

4. Neljäs kanneperuste: Asetuksen (EU) 2018/1725 17 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä asetuksen (EU) 2018/1725 14 artiklan 3 ja 4 kohdan virheellinen soveltaminen

- Vastaaja on lainvastaisesti jättänyt antamatta kantajan käyttöön hänen 1.4.2002 tekemän tietojensaantipyynnönsä mukaisesti asetuksen (EU) 2018/1725 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa mainitut tiedot, erityisesti tiedot asetuksen (EU) 2018/1725 48 mukaisista suojatoimista, asetuksen (EU) 2018/1725 14 artiklan mukaisen kuukauden määräajan kuluessa.
- Vastaaja on lainvastaisesti jättänyt ilmoittamatta kantajalle joko asetuksen (EU) 2018/1725 14 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen mukaisesti perustelun tietojen antamista koskevan määräajan mahdollisesta jatkamisesta tai asetuksen (EU) 2018/1725 14 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti tietojensaantihakemuksen hylkäämisen perustelut sekä oikeussuojakeinot ja muut kuin oikeudelliset oikeussuojakeinot kuukauden kuluessa kantajan pyynnöstä.

5. Viides kanneperuste: Aineettoman vahingon aiheuttaminen

Kantajalle on aiheutunut määrältään 1 200 euron aineeton vahinko siitä, ettei vastaaja ole antanut tietoja, sekä vastaajan suorittamasta valvomattomasta kantajan henkilötietojen siirrosta vastaanottajalle, jonka kotipaikka on USA:ssa, ja tähän liittyvästä lainvastaisesta internetliikenteen valvonnasta aiheutuvasta epävarmuudesta.

⁽¹⁾ Luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta 23.10.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725 (EUVL 2018, L 295, s. 39).

Kanne 16.6.2022 – LG Chem v. komissio

(Asia T-356/22)

(2022/C 294/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: LG Chem, Ltd. (Soul, Etelä-Korea) (edustajat: asianajajat P. Vander Schueren ja T. Martin-Brieu)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa kanteen täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset
- kumoaa lopullisen polkumyynitullin käyttöönotosta Korean tasavallasta peräisin olevien superabsorboivien polymeerien tuonnissa 5.4.2022 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/547 ⁽¹⁾ (jäljempänä riidanalainen asetus) siltä osin kuin se koskee kantajaa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja teki ilmeisiä arviointivirheitä, rikkoi polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ (jäljempänä perusasetus) 3 artiklan 3 kohtaa ja loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia analysoidessaan Koreasta peräisin olevan tuonnin hintavaikutusta.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja teki ilmeisiä arviointivirheitä, rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa, 3 artiklan 5 kohtaa, 3 artiklan 6 kohtaa ja 3 artiklan 7 kohtaa sekä jätti esittämättä perustelut analysoidessaan unionin tuottajien kärsimän vahingon vääristyneellä tavalla ja katsoessaan väitetyn vahingon johtuvan Koreasta peräisin olevasta tuonnista pikemminkin kuin muista tunnetuista tekijöistä.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan vastaaja teki ilmeisiä arviointivirheitä, rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 3 kohtaa ja 9 artiklan 4 kohtaa sekä loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia määrittäessään vahinkomarginaalin tukeutumalla yksinkertaistettuun tuotteen valvontakoodiin, jättäessään toimittamatta asianmukaisia ei-luottamuksellisia yhteenvetoja vahinkomarginaalia koskevista laskelmista ja jättäessään tarkastelematta vahinkomarginaalin määrittämisessä muita tunnettuja vahinkotekijöitä.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan vastaaja toteutti tutkimuksen loukatun kantajan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta hyvään hallintoon.

⁽¹⁾ EUVL 2022, L 107, s. 27.

⁽²⁾ EUVL 2016, L 176, s. 21.